

Bransjeanbefaling for medlemmene av Verdipapirfondenes forening:

Daglig verdivurdering og regnskapsføring av skattekostnad i fond med andelsklasser

(Fastsatt av styret i Verdipapirfondenes forening 6. juni 2013, endret av styret 28.11.2023) Som følge av at nye skatteregler for verdipapirfond trer i kraft fra 1. januar 2026 ble anbefalingen oppdatert 18. desember 2025 etter administrativ behandling.

1. Formell status

Verdipapirfondenes forening fastsetter to typer bransjenormer; anbefalinger og standarder. Bransjestandarder, som vedtas av foreningens generalforsamling, er medlemsselskapene forpliktet til å følge. Bransjeanbefalinger vedtas av foreningens styre og er ikke forpliktende, men representerer veiledning og råd på utvalgte områder.

2. Bakgrunn og formål

Denne bransjeanbefalingen omhandler skattemessige problemstillinger knyttet til håndteringen av andelsklasser i verdipapirfond. Problemstillingene som omtales er kun relevant for verdipapirfond som er eller ligger an til å komme i skatteposisjon i løpet av året. For verdipapirfond som kan komme i skatteposisjon bør forvaltningsselskapet vurdere om problemstillinger knyttet til skatt og andelsklasser tilsier at de anbefalinger som beskrives under bør komme til anvendelse.

Formålet med veiledningen er å skissere gjennomførbare muligheter innenfor dagens regelverk, som ivaretar følgende hensyn:

- **Verdipapirfondlovens prinsipp – andelsklasser er subjektet**
Verdipapirfondloven § 4-5 (3): «Dersom et verdipapirfond har andelsklasser, skal ikke andelseiere i én andelsklasse tilgodeses på bekostning av andelseiere i en annen andelsklasse. Kostnader som utelukkende kan henføres til én andelsklasse, skal ikke belastes andelseiere i en annen andelsklasse.»
- **Skattelovens prinsipp – verdipapirfondet er skattesubjektet**
*Skattelovens § 2-2 (1): «Plikt til å svare skatt har følgende selskaper m.v. såfremt de er hjemmehørende i riket:
(...) e. selskap eller sammenslutning som noen eier formuesandeler i eller mottar inntektsandeler fra, når ansvaret for selskapets eller sammenslutningens forpliktelser er begrenset til selskapets eller sammenslutningens kapital.»*

Verdipapirfondloven betrakter således den enkelte andelsklasse som subjekt, mens det etter skatteloven er fondet, og ikke den enkelte andelsklasse, som er skattesubjekt. I tråd med skatteloven må derfor skatten beregnes på verdipapirfondsnivå, mens verdipapirfondlovens prinsipp innebærer at denne skattekostnaden må fordeles og belastes den/de andelsklasser som kostnaden kan henføres til. Enkelt forklart, andelsklassenes samlede skattekostnad skal i sum beløpe seg til skatten på fondsnivå. Anbefalingen tar sikte på å belyse noen problemstillinger og prinsipper for hvordan

denne fordelingen kan gjøres, og hvordan utviklingen i fondets skattekostnad gjennom året bør fordeles på fondets andelsklasser ved den daglige NAV-beregningen for hver andelsklasse.

Siden andelsklasser i samme verdipapirfond kan ha ulik «skatteposisjon» (altså skattemessig resultat, selv om en andelsklasse ikke er skattesubjekt) kreves det at forvaltningsselskapene har systemer og rutiner på plass for å sikre etterlevelse av lovens krav om at andelseiere i én andelsklasse ikke skal tilgodeses på bekostning av andelseiere i en annen andelsklasse, og at kostnader som utelukkende kan henføres til én andelsklasse, ikke skal belastes andelseierne i en annen andelsklasse.

2.1 Generelt om fastsettelse av NAV

I den daglige NAV-vurderingen må fondsforvaltningsselskapene håndtere en rekke situasjoner for å ivareta verdipapirfondlovens likebehandlingsprinsipp, som går ut på at hver andel på daglig basis gir lik rett i fondet. Et eksempel er refusjon av kildeskatt (som overstiger satsen i henhold til den aktuelle skatteavtale) på utbytter som fondet mottar på aksjeinvesteringer utenlands. Slike refusjonsprosesser kan være tidkrevende og det kan ta lang tid før refundert beløp utbetales. Et annet eksempel er ekstraordinære kostnader som kan belastes fondet i tilknytning til forfølgelse av rettskrav, mens den potensielle erstatningen (gevinsten) først kan godskrives fondet når rettsprosessen er over. Eksempelene illustrerer et vesentlig poeng ved fastsettelsen av fondets NAV; nemlig at fondets NAV skal reflektere markedsverdien som fondets eiendeler kan realiseres til. Dette innebærer at forventede verdier ikke skal medtas ved NAV-beregningen før man med stor grad av sikkerhet vet at de kan materialiseres. En andelseier som innløser i dag kan altså risikere å gå glipp av verdier som materialiseres i morgen, men dette er nettopp et resultat av den regulatoriske rammen som verdipapirfond er underlagt. Tilsvarende må en periodisk kostnad, som eventuell betalbar skatt, tas hensyn til i den daglige fastsettelsen av NAV, slik at man får en rettferdig belastning av denne kostnaden for andelseiere over tid, slik at man ikke forfordeler andelseiere som går inn og ut av fondet.

Ved den daglige fastsettelsen av NAV i fond med andelsklasser, bør fondets forventede samlede skatterelaterte kostnader hensyntas og fordeles på andelsklassene etter prinsipper som sikrer en hensiktsmessig og rettferdig behandling av andelseierne over tid. Den samlede forventede skattekostnaden som skal fordeles på klassene i NAV-beregningen kan bestå av ulike skatteelementer, og det vil kunne gjelde noe ulike vurderingskriterier for fordeling på klassenivå, avhengig av hvilket skatteelement det er snakk om. Et skatteelement vil være forventet betalbar skattekostnad knyttet til mottatte utbytter. Et annet element vil kunne være fremførbart underskudd fra tidligere år, eller løpende skattemessig underskudd. En helt nøyaktig og til enhver tid korrekt fordeling av den samlede effekten av disse skatteelementene i NAV-beregningen for hver andelsklasse vil være svært krevende å oppnå i praksis. Forvaltningsselskapet bør imidlertid ha hensiktsmessige rutiner for å oppnå en fordeling som sikrer en rettferdig behandling av alle fondets andelseiere over tid.

Dersom en andelsklasse ikke er i skatteposisjon (det vil si at andelsklassens fradragsberettigede kostnader overstiger klassens skattepliktige inntekter), skal denne klassen ikke belastes med skattekostnad. Skattekostnaden på fondsnivå skal altså belastes forholdsmessig på andelsklasser som ligger an til å få et positivt skattemessig resultat, når man tar hensyn til klassespesifikke kostnader som gir skattemessig fradrag. Dette vil medføre at andelsklasser som isolert sett er i daglig skatteposisjon vil kunne få redusert/eliminert sin skattekostnad på grunn av skattemessig underskudd i andre andelsklasser (illustrert i eksemplet i avsnitt 3.1 under).

Et sentralt spørsmål er i hvilken utstrekning skatterelaterte kostnader bør betraktes som «felleseie» på fondsnivå, og følgelig fordeles proratarisk på andelsklassene etter klassenes andel av fondets samlede forvaltningskapital, eller om de bør anses som klassespesifikke og fordeles etter andre prinsipper. Som omtalt ovenfor kan det gjelde noe ulike vurderingskriterier for ulike skatteelementer som inngår i den samlede skatteberegningen. Fondslovgivningen tillater i all hovedsak ikke klassespesifikke investeringer. Dette innebærer at det er verdipapirfondets samlede formuesmasse som fordeles proratarisk på andelsklassene, og som gir opphav til fondets og klassenes skattepliktige inntekter, eller eventuelt tap som kan gi fradragsrett. Dette skulle i utgangspunktet tilsi at det som et førende prinsipp vil være riktig å betrakte skatterelaterte kostnader, eventuelt et fradragsberettiget tap, som «felleseie» for fondet. Imidlertid kan kostnader som gir skattemessig fradrag være klassespesifikke, og påvirke den endelige skattekostnaden på klassenivå. Spesielt vil dette gjelde forvaltningshonoraret, som kan belastes fondets andelsklasser med ulik sats, og som kan gi underskudd til fremføring i enkelte klasser. Dette kan tilsi at ikke alle skatterelaterte kostnader, bør behandles som felleseie.

Når det gjelder behandling av fremførbart underskudd, representerer dette en verdi for fondet og andelseierne. Underskudd i verdipapirfond kan etter skatteloven fremføres i maksimalt fem år. Fremførbart underskudd vil kunne oppstå klassevis, som følge av ulikt nivå på forvaltningshonorar mellom klassene, og det kan argumenteres for at fremførbart underskudd bør knyttes til den andelsklassen der underskuddet oppsto og «tilhøre» klassen over tid, dersom klassen vil kunne nyttiggjøre seg underskuddet i fremtiden. Å knytte fremførbart underskudd til de respektive klassene, fremfor å behandle det som felleseie på fondsnivå, kan imidlertid by på praktiske utfordringer over tid. Dersom fondet har mange andelsklasser, og det skjer hyppig overføring av kapital mellom klassene, fordi andelseierne i betydelig omfang bytter klasse, kan dette tale for at det er hensiktsmessig, og vil kunne gi en rettferdig fordeling på andelseierne over tid, å behandle fremførbart underskudd som felleseie på fondsnivå.

Ved etablering av en eller flere nye andelsklasser i et eksisterende fond, bør den daglige endringen i fondets skattepliktige resultat («delta») fordeles proratarisk på de nye andelsklassene.

2.2 Skatteposisjoner over tid

En problemstilling som kan reises, er hvorvidt skatteposisjoner kun skal være «til låns» mellom andelsklassene og tilbakebetales ved eventuelle fremtidige behov, som eksempelvis fremtidige skattelovendringer. En slik tilnærming innebærer at det til en hver tid må holdes oversikt over «mellomværende lån» av skattefordeler mellom andelsklassene, og at dette blir godskrevet de rettmessige eiere/andelsklassene. I de tilfeller man med stor grad av sikkerhet vet at en andelsklasse ikke vil komme til å nyttiggjøre seg et framførbart skattemessig underskudd¹, anbefales det imidlertid at det kun bør beregnes/motregnes «mellomværende lån» av skattefordeler innenfor kalenderåret. Et slikt prinsipp vil harmonere med skattelovens system der endelig skatteberegning for det enkelte skatteår finner sted hvert årsskifte og vil heller ikke komme i konflikt med verdipapirfondloven. Dette innebærer at eventuelt fremførbart underskudd tilhører hele fondet (og ikke den/de klasser hvor dette har oppstått). Generelt har det enkelte forvaltningsselskap ansvar for å ha på plass systemer og rutiner for å sikre likebehandling, slik at en kunde ikke skal bære en annen kundes kostnad.

¹ De vurderinger som forvaltningsselskapet gjør i denne forbindelse bør dokumenteres.

To eksempler illustrerer dette:

Eksempel 1 – lån av skatteposisjoner i løpet av ligningsåret:

Forutsetninger: Et fond med to andelsklasser, som forutsettes å være like store i forvaltningskapital hver dag. Per 31. desember i fjoråret var fondets skatteposisjon null.

Tidspunkt t: Klasse 1 har en skatteposisjon på +10, mens klasse 2 har en skatteposisjon på -30. Fondets samlede skatteposisjon vil da bli på -20. Ved beregning av NAV for klasse 1 vil det ikke bli gjort fratrekk for skatteposisjonen på +10, fordi fondet samlet sett er i skattemessig underskudd.

Tidspunkt t+n: Klasse 1 har økt sin skatteposisjon til +20, mens klasse 2 har økt sin skatteposisjon til +10, slik at fondet nå er i en samlet skatteposisjon på +30. Ved beregning av NAV for t+n vil da klasse 1 få en skatteposisjon på 20, mens klasse 2 får en skatteposisjon på 10. Mens klasse 1 reelt sett bare har økt sin skatteposisjon med 10 fra tidspunkt t til tidspunkt t+n, får de en økning på 20 i NAV-beregningen, fordi klasse 1 må tilbakebetale en skatteposisjon på 10 som klassen "lånte" av klasse 2 dagen før.

Ovennevnte eksempel illustrerer at det kan være riktig å holde oversikt over "lånte skatteposisjoner" mellom ulike andelsklasse gjennom det enkelte ligningsår.

Eksempel 2 – Skatteposisjoner mellom ligningsår:

Forutsetninger: Et fond med to andelsklasser, som forutsettes å være like store i forvaltningskapital hvert år.

År 1:

Klasse 1 har en akkumulert skatteposisjon på +10 per 31.12.

Klasse 2 har en akkumulert skatteposisjon på -20 per 31.12.

Fondets samlede skatteposisjon blir da på -10, og ingen av andelsklassene vil være i skatteposisjon per 31.12., fordi klasse 1 får fradrag for hele sin skatteposisjon fra klasse 2 per 31.12.

År 2:

Klasse 1 får en akkumulert skatteposisjon gjennom år 2 på +10.

Klasse 2 får en akkumulert skatteposisjon gjennom år 2 på +30.

Fondets samlede skatteposisjon gjennom år 2 blir da på +40. Etter fradrag for skatteposisjonen på -10 fra år 1 blir fondets "netto" skatteposisjon på +30. Forutsatt at begge klassene har vært like store gjennom år 2, anbefales det at klasse 1 ender opp med en skatteposisjon på +5, mens klasse 2 ender opp med en skatteposisjon på +25 for år 2. Anbefalingen hviler på en forutsetning om at klasse 1's tilgang på en del av klasse 2's negative skatteposisjon gjøres opp med endelig virkning per 31.12 år 1, og dermed ikke må "betales tilbake" til klasse 2 når sistnevnte klasse kunne ha nyttiggjort seg dette i år 2². I så fall ville skatteposisjonen til klasse 1 blitt +20, mens skatteposisjonen til klasse 2 ville blitt på +10 i år 2.

² Eksemplet er kun ment for å illustrere forskjellen. Som omtalt over gjelder den anbefalte løsningen de situasjoner hvor man med stor grad av sikkerhet legger til grunn at en andelsklasse ikke ville komme til å nyttiggjøre seg et framførbart skattemessig underskudd.

3. Eksempler

3.1. Fordeling av skatt på fondets andelsklasser

Den daglige skattekostnaden skal kun belastes den andelsklassen som kostnaden tilhører. Samtidig må skattekostnaden beregnes på verdipapirfondnivå, siden det er fondet som er skattesubjektet etter skatteloven. Følgelig er det den totale skattekostnaden for fondet som i sum vil være andelsklassenes totale skattekostnad, og som bør tildeles i daglig NAV på rett andelsklasse. Innenfor kalenderåret må forvaltningsselskapet holde oversikt over «mellomværende lån» av skattefordeler mellom andelsklassene.

Eksempel:

Anta at et verdipapirfond har tre andelsklasser. Fondets bruttoverdi før skatt og forvaltningshonorar dag 1 er 6000 og skattemessig resultat dag 1 er 100. Fondets kapital dag 1 er fordelt likt på de tre andelsklassene (1/3 i hver klasse), mens dette forholdet dag 2 er endret (på grunn av tegning/innløsning i klassene). Fondets kapital på dag 2 er fortsatt 6000, mens skattemessig resultat før forvaltningshonorar har endret seg med 50. Tabellen under illustrerer prinsippet bak den skattemessige håndteringen.

Klasse	A	B	C	Fond total
Forvaltningshonorar (FH)	0,50 %	1 %	1,50 %	
Markedsverdi dag 1 før FH og skatt	2 000,00	2 000,00	2 000,00	6 000,00
Skattemessig resultat før FH dag 1	33,33	33,33	33,33	100¹⁾
FH dag 1	10	20	30	60
Skattemessig resultat etter FH dag 1	23,33	13,33	3,33	40,00
Skatt	5,13	2,93	0,73	8,8
Markedsverdi dag 1 etter FH og skatt	1 984,87	1 977,07	1 969,27	5 931,20
Markedsverdi dag 2 før FH og skatt	3 000,00	1 200,00	1 800,00	6 000,00
Endring i skattemessig resultat fra dag 1	25,00	10,00	15,00	50²⁾
FH dag 2	15	12	27	54
Skattemessig resultat etter FH dag 2	33,33	11,33	-8,67	36,00
Skatt (før korrigering)	7,33	2,49		
Skatt (etter korrigering)	5,91	2,01		7,92³⁾
Markedsverdi dag 2 etter FH og skatt	2 979,09	1 185,99	1 773,00	5 938,08

¹⁾ Fondets skattemessige resultat fordeles iht. de enkelte klassenes andel av fondets kapital.

²⁾ Siden klasse A dag 2 utgjør halvparten av fondets kapital, vil også halvparten av endringen i skattemessige resultatet fra dag 1 tilhøre denne klassen. Tilsvarende beregningsprinsipp legges til grunn for de to andre klassene.

³⁾ Det er skatten på fondets hånd ((40-4=36) x 0,22=7,92) som skal fordeles mellom de to klassene som er i skatteposisjon. Fordelingen skjer etter samme forholdstall som de respektive klassenes andel av skatt før korrigering (eksklusiv klasser som ikke er i skatteposisjon).

Tabellen illustrerer beregningen av verdipapirfondets daglige skattekostnad, samtidig som den enkelte andelsklassens skattekostnad beregnes. Den totale skattekostnaden, som er beregnet for verdipapirfondet, fordeles ut på andelsklassene iht. andelsklassens andel av denne, og medtas i daglig NAV-beregning på andelsklassenivå. Dersom en andelsklasse iht. sin skatteberegning på andelsklassenivå ikke er i skatteposisjon (skattemessig underskudd - i tabellen over illustrert ved klasse C dag 2), skal denne klassen ikke belastes med skattekostnad. All skattekostnad iht. skatteberegningen på fondsnivå skal på daglig basis belastes forholdsmessig på andelsklasser som ventelig vil komme i skatteposisjon jf. skatteberegningene på andelsklassenivå. Dette innebærer at klasser som er i skatteposisjon vil kunne gjøre nytte av skattemessig underskudd i andre klasser.

Et viktig poeng som er forsøkt illustrert i tabellen over, er at det daglig må tas hensyn til endringer i skattemessig resultatet på klassenivå. Dersom dette ikke gjøres, vil NAV-beregningen på andelsklassenivå kunne bli feil – og med risiko for at andelseiere som tegner eller innløser gjør dette

til feil kurs. Med utgangspunkt i tabellen over ville skatteberegningen uten at det tas hensyn til endringer i skattemessig resultatet på daglig basis på klassenivå, blitt som vist i tabellen under:

Klasse	A	B	C	Fond total
Akkumulert skatteresultat	75	30	45	150 ¹⁾
FH dag 1 og 2	25	32	57	114
Skatteresultat etter FH	50	-2	-12	36
Skatt (før korrigering)	11,00	0	0	7,92
Skatt (etter korrigering)	7,92	0	0	

¹⁾Akkumulert skatteresultat dag 1 og 2. Siden klasse A utgjør halvparten av fondets kapital, tilordnes også halvparten av skatteresultatet denne klassen.

Dersom det ikke tas hensyn til endringer i skattemessig resultatet på daglig basis på andelsklassenivå, ville all skatt i dette eksemplet blitt lagt til klasse A. Det ville medført at klasse A også ville blitt belastet skatten som skulle vært belastet klasse B. Dette ville stride mot prinsippet om at den daglige skattekostnaden skal belastes den andelsklassen som kostnaden tilhører.

4. Skatteposisjoner ved fusjonering av fond

I dette avsnittet gjøres det rede for hvordan skatteposisjoner bør håndteres ved fusjon av fond.

Ved fusjoner som involverer både fond med fremførbart underskudd og fond i skatteposisjon, kunne man tenkt seg at det ved beregningen av bytteforholdet skal tas hensyn til ett eller flere års antatt framtidig «forbruk» av utsatt skattefordel (dvs. lagt til grunn skattefordelens neddiskonterte verdi ved beregningen av bytteforholdet). I de tilfeller man med stor grad av sikkerhet vet at et fond med fremførbart skattemessig underskudd ikke vil komme til å nyttiggjøre seg dette underskuddet, er dette en løsning som ikke anbefales:

- Det vises for det første til usikkerheten knyttet til størrelsen på framtidig forvaltningskapital i det fusjonerte fondet, dvs. usikkerhet om muligheten for å utnytte den fremtidige skattefordelen.
- Dessuten vises det til at et verdipapirfond i prinsippet daglig kan bli innløst (altså at hele porteføljen likvideres). Hvis dette skulle inntreffe, vil det framstå som urimelig dersom andelseierne i det ene fondet like før har blitt tildelt et tillegg i sitt bytteforhold basert på nåverdien av flere års «forbruk» av en utsatt skattefordel. Det anbefales derfor at man ved beregningen av bytteforhold begrenser seg til å ta høyde for den utsatte skattefordelens størrelse på fusjonstidspunktet.

Forvaltningsselskapet bør vurdere hvorvidt den utsatte skattefordelen på fusjonstidspunktet (begrenset oppad til påløpt skatt) bør hensyntas i bytteforholdet.

Generelt bør derfor fusjon som involverer både fond med fremførbart underskudd og fond i skatteposisjon, håndteres slik at fond med underskudd tar med dette ved beregningen av bytteforholdet på funksjonstidspunktet. Begrunnelsen er at det fremførbare underskuddet er den faktiske verdi som kan nyttiggjøres akkurat på dette tidspunktet. Utsatt skattefordel som kan godskrives mot skatteposisjon ved fusjonstidspunktet kan maksimalt utgjøre benyttet skatteposisjon. Eventuelt videre fremførbare underskudd vil tilhøre det fusjonerte fondet. Det er viktig at andelseierne på forhånd gis god og forståelig informasjon om hvordan de skattemessige forholdene håndteres ved fusjonen, herunder beregningen av bytteforholdet.

Under er det gitt to eksempler på hvordan skatteposisjoner ved fusjoner kan håndteres, gitt overnevnte prinsipp for beregning av bytteforhold.

Eksempel 1:

Anta at fond A (overtakende fond) som er i skatteposisjon fusjoneres med fond B som har et fremførbart underskudd. Tabellen under illustrerer hvordan den utsatte skattefordelen i fond B tas med ved beregning av bytteforholdet ved fusjonstidspunktet.

	Fond A	Fond B
NAV	150	2 000
Antall andeler	4 000	400
Fondets markedsverdi	600 000	800 000
Fremførbart underskudd		100 000
Påløpt betalbar skatt fusjonstidspunkt	20 000	
Korrigert markedsverdi		820 000
Korrigert NAV		2 050
Konverteringskurs		13,6667
Beregnet andeler fra B til A		5 466,67
	Fusjonert fond	
Antall andeler fusjonert fond	9 466,67	
Markedsverdi etter fusjon	1 420 000	
NAV etter fusjon	150	
Fremførbart skattemessig underskudd	9090,91	

Kommentar
800 000 + 20 000 (påløpt skatt)
820 000 / 400
2 050 / 150
13,6667 * 400
5 466,67 + 4 000
600 000 + 800 000 + 20 000
1 420 000 / 9 466,67
100 000 – (20 000/0,22)

I eksemplet over settes merverdien av fremførbart underskudd i fond B lik påløpt skatt i fond A på fusjonstidspunktet. Andelseierne i fond B får betalt (i form av flere andeler ved bytteforholdet ved fusjonen) for den del av fremførbart underskudd som vil utligne påløpt skatt i fond A. Det fusjonerte fondet får med seg ubenyttet fremførbart underskudd fra fond B, noe alle andelseierne i det fusjonerte fondet vil nyte godt av.

Eksempel 2:

I dette eksemplet er det fond A (overtakende fond) som har et fremførbart underskudd og som fusjoneres med fond B som er skatteposisjon. Tabellen under illustrerer hvordan den utsatte skattefordelen i fond A kan tas med ved beregning av bytteforholdet ved fusjonstidspunktet.

	Fond A	Fond B
NAV	150	2 000
Antall andeler	4 000	400
Fondets markedsverdi	600 000	800 000
Fremførbart underskudd	100 000	
Påløpt betalbar skatt fusjonstidspunkt		20 000
Korrigert markedsverdi	620 000	
Korrigert NAV	155	
Konverteringskurs		12,9032
Beregnet andeler fra B til A		5 161,29
	Fusjonert fond	
Antall andeler fusjonert fond	9 161,29	
Markedsverdi etter fusjon	1 420 000	
NAV etter fusjon	155	
Fremførbart skattemessig underskudd	9090,91	

Kommentar
600 000 + 20 000 (påløpt skatt)
620 000 / 4 000
2 000 / 155
12,9032 * 400
5 161,29 + 4 000
600 000 + 800 000 + 20 000
1 420 000 / 9 161,29
100 000 – (20 000/0,22)

Også i dette eksemplet settes merverdien av fremførbart underskudd i fond A lik påløpt skatt i fond B på fusjonstidspunktet. Andelseierne i fond A får betalt (i form av høyere kurs) for den del av fremførbart underskudd som vil utligne påløpt skatt i fond B. Det fusjonerte fondet får med seg ubenyttet fremførbart underskudd fra fond A, noe alle andelseierne i det fusjonerte fondet vil nyte godt av.